

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0066 van 16 april 2013
in de zaak 2010/0649/SA/1/0601

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente ERPE-MERE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, van 7 juli 2010, waarbij onder voorwaarden aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de oprichting van 3 windturbines, parallel aan de E40.

De aanvraag heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED], te [REDACTED], en met kadastrale omschrijving [REDACTED] en [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij is vervat in haar verzoek tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 november 2010, waarop de behandeling van de vordering tot schorsing op verzoek van de procespartijen verdaagd wordt naar de openbare terechtzitting van 6 december 2010, waarop de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald uitgesteld wordt.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 februari 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jurgen DE STAERCKE, die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Gwijde VERMEIRE, die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Patrik DE MAEYER, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij legt ter zitting een pleitnota neer, die de Raad, met toepassing van artikel 4.8.22 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, uit de debatten weert.

Met een aangetekende brief van 2 januari 2013 informeert de Raad naar het actueel belang van de verzoekende partij, omdat de gevorderde schorsing geen nut meer heeft wanneer de bestreden beslissing bijvoorbeeld al uitgevoerd is.

Met een aangetekende brief van 10 januari 2013 meldt de verzoekende partij aan de Raad dat er nog steeds niet werd gestart met de uitvoering van de werken.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een aangetekende brief van 11 oktober 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 28 oktober 2010 vastgesteld dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing, maar een afschrift van haar actueel geldende statuten bij haar uiteenzetting ten gronde moet voegen, minstens neer te leggen op de zitting, waarop de vordering tot schorsing behandeld wordt.

De tussenkomende partij heeft een afschrift van haar actueel geldende statuten neergelegd ter zitting van 7 februari 2011 en na onderzoek van dit document oordeelt de Raad dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 15 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de oprichting van 3 windturbines, parallel aan de E40”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan ‘Aalst – Ninove – Geraardsbergen - Zottegem’, deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen op minder dan 250 meter van de E40, in de omgeving van natuurgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 maart tot en met 10 april 2010, dient onder andere de verzoekende partij één van de 40 bezwaarschriften in met betrekking tot de windturbine op het grondgebied van de gemeente Erpe-Mere; er zijn 109 bezwaarschriften met betrekking tot de twee windturbines op het grondgebied van de gemeente Sint-Lievens-Houtem.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling archeologie, adviseert voorwaardelijk gunstig op 11 maart 2010.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling landschappen, adviseert gunstig op 16 maart 2010.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert gunstig op 16 maart 2010.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem adviseert ongunstig op 12 mei 2010.

De verzoekende partij adviseert ongunstig op 17 mei 2010.

Het Vlaams Energieagentschap, Interdepartementale Windwerkgroep, adviseert gunstig op 1 juni 2010.

De verwerende partij beslist op 7 juli 2010 als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN VAN DE AANVRAAG

De percelen zijn gelegen in agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat doorsneden wordt door de autosnelweg E40. In de omgeving liggen enkele kleinere natuurgebieden. De inplantingsplaatsen zijn voorzien op minimum 400m van gebieden met een woonbestemming. De 146m (tiphoogte) hoge turbines (pyloon 100m, 92,5m rotor)

worden voorzien op 200 à 250m ten zuiden van de autosnelweg. Tussen de turbines onderling bedraagt de afstand ongeveer 330m.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen ...

De principiële rechtsgrond voor het project dient gezocht in art. 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg (in casu het vigerend gewestplan) indien daarbij kan gerefereerd worden naar “voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen” ...

Uiteindelijk blijkt dat het project, zoals het thans voorligt, in principe zou kunnen worden vergund, voor zover de turbines door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd. Bij het dossier is een lokalisatienota gevoegd waarin de geciteerde items zijn beschreven.

...

De beperkte individuele bezettingsgraad, gekoppeld aan de voorziene ruime afstand tussen de turbines, dwingt tot de conclusie dat door het project het efficiënt bodemgebruik in situ redelijkerwijze niet in het gedrang wordt gebracht.

Op grond van bovenstaande overwegingen kan worden geconcludeerd dat de turbines door hun beperkte impact qua oppervlakte de realisatie van de algemene bestemming van het gebied niet in het gedrang zullen brengen.

...

De 3 identieke windturbines met een individueel maximum vermogen van 3 MW elk hebben een rotordiameter van 92,5m, de ashoogte is maximaal 100m en de tiphoogte bedraagt maximaal 146m. De windwerkgroep heeft een gunstig advies gegeven voor de windturbines ten zuiden van de autosnelweg omdat ze geen significante negatieve invloed op het landschap verwacht. Ook kan de zienswijze van de windwerkgroep worden gevolgd, waarbij werd gesteld dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden

...

Er zijn geen woningen van derden of woongebieden op minder dan 250m ...

De zone wordt daarbij gekenmerkt door de aanwezigheid van een hoog achtergrondgeluidsniveau door de autosnelweg.

...

De zienswijze van de windwerkgroep kan verder worden bijgetreden, waar wordt gesteld dat de slagschaduw op de omgeving beperkt is, gezien er zich geen woningen van derden binnen de contour van 30uur slagschaduw per jaar bevinden ...

Er kunnen ook passende technische schikkingen getroffen worden opdat de impact inzake ijsprojectie en ijsval adequaat zou worden geremedieerd (detectoren, stilleggingsmechanisme).

Uit de ontvangen adviezen en na evaluatie van de opmerkingen van het openbaar onderzoek blijkt dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad door de oprichting van de 3 windturbines indien de nodige beperkingen en voorwaarden worden opgelegd.

Visueel, esthetisch en landschappelijk wordt een evenwicht verkregen door het aantal windturbines te beperken tot de 3 (het minimum om te spreken van een "cluster") windturbines ten zuiden van de E40. De windturbines kunnen beschouwd worden als "landmarks".

Met betrekking tot de milieuhinder (slagschaduw, geluid, ...) en risico's wordt verwezen naar de beoordeling bij de milieuvergunningsaanvraag. Ter zake worden ook bij deze beslissing een aantal voorwaarden opgenomen.

...

De toegangswegen tot de turbines werden in het dossier niet voldoende gedetailleerd (doorsnedes, materiaalgebruik).

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning.

(met de volgende voorwaarden):

...

- Volgen voorwaarden advies archeologie*
- Volgen advies interdepartementale windwerkgroep*
- Rekening houden met de aanwezige houtkanten en andere landschapselementen, zodat deze maximaal gevrijwaard blijven; een voldoende gedetailleerde aanvraag voorleggen voor de toegangswegen*
- Volgen advies wegen en verkeer*
- Voor toegangswegen een voldoende gedetailleerde aanvraag voorleggen.*

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De vzw [REDACTED] heeft door neerlegging van een verzoekschrift ter griffie op 13 augustus 2010 eveneens een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/0724/SA/1/0658.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing in de mate dat twee van de drie door de bestreden beslissing vergunde windturbines niet op haar grondgebied gebouwd zullen worden, en bijgevolg, minstens gedeeltelijk, de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad oordeelt dat deze exceptie alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

Dit belet niet dat de Raad, omwille van de proceseconomie, er nu reeds de procespartijen, in het bijzonder de verzoekende partij, op wil wijzen dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op basis van de thans beschikbare gegevens, redenen heeft om aan te nemen dat de verzoekende partij eventueel niet over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikt om beroep in te stellen.

2.

Het verzoekschrift vermeldt enerzijds, op basis van artikel 4.8.16, §1, 6° VCRO (de bij het dossier betrokken adviserende instanties), het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ERPE-MERE als verzoekende partij en het onderdeel van het verzoekschrift in verband met de ontvankelijkheid is ook op basis daarvan ontwikkeld.

Anderzijds is het onderdeel van het verzoekschrift in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontwikkeld op basis van het belang van de gemeente om in rechte op te treden ter bescherming van het leefmilieu op haar grondgebied, artikel 162 van de gecoördineerde Grondwet (het gemeentelijk belang) en artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet dat de gemeenten verplicht om het veilig verkeer op de openbare wegen te garanderen.

Bij gebreke van een afschrift van de beslissing om in rechte te treden en omdat de aangevoerde middelen zowel voor het college van burgemeester en schepenen als zodanig als voor de gemeente, vertegenwoordigd door het college, kunnen gelden, is er twijfel over de hoedanigheid van de verzoekende partij.

De Raad nodigt de verzoekende partij daarom uit om in haar wederantwoordnota of toelichtende nota bij de behandeling van het beroep tot vernietiging, het bewijs te leveren van haar hoedanigheid.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen maar schorsen wanneer de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“
...
14.1.

De rechtspraak is het er over eens dat een gemeente een belang heeft op te treden in rechte ter bescherming van het leefmilieu of ter voorkoming van een ernstige dreiging voor het leefmilieu op haar grondgebied.... De gemeente behartigt, gelet op artikel 162 van de Grondwet, overigens sowieso alles wat het gemeentelijk belang betreft.

Hierbij dient "leefmilieu" in de meest ruime zin te worden verstaan, en vallen hieronder o.m. de bescherming van lucht, bodem, water, op de reglementering inzake afval, hinderlijke inrichtingen, de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, de monumenten en landschappen en het natuurbehoud. Hieronder dient ook de leefbaarheid van de bevolking te worden beschouwd (cfr. A. CARETTE, "Wet betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu", R.W. 1992-1993, 10; Brussel, 6 januari 1999, A.J.T. 1999-2000, 60.).

In zake dient, zoals uiteen gezet uit de middelen, te worden vastgesteld dat vergunning werd verleend zonder dat de milieuhinder, impact op de volksgezondheid, ... werden onderzocht. Nochtans werden hierover talrijke en gedetailleerde bezwaren geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek. Volgende gezondheidsproblemen worden in relatie gebracht met windturbines: stress, slaapstoornissen, hoofdpijn, tinnitus (oorsuizen), concentratie- en leerproblemen, angst en depressie, prikkelbaarheid, vermoeidheid, bloeddrukstijging. Bij kinderen worden vooral verhoogde risico's vastgesteld voor bronchitis, luchtwegeninfecties en depressies.

Dat, gelet op de ernstige middelen die in voorliggend verzoekschrift worden ontwikkeld, de leefbaarheid van bevolking niet kan worden gegarandeerd. Deze gevolgen, inzonderheid gezondheidsaandoeningen, hebben veelal een onomkeerbaar karakter dat ingevolge een vernietigingsarrest van Uw Raad niet of zeer moeilijk kan worden hersteld.

14.2.

Artikel 135 § 2 van de Nieuwe Gemeentewet verplicht de gemeenten er toe te zorgen voor veilig verkeer op openbare wegen. Deze bevoegdheid is een politiebevoegdheid met algemene draagwijdte die niet beperkt is tot de wegen waarvan de gemeente wegbeheerder is.

Zoals besproken, werden in de loop van het openbaar onderzoek bezwaren geuit over de impact op vlak van verkeersveiligheid en -risico's die voortvloeien uit de immense constructies die langsheen o.m. de autosnelweg E40 worden opgetrokken. Zoals betoogd, heeft verwerende partij nagelaten om op de bezwaren die werden geformuleerd in de loop van het openbaar onderzoek te antwoorden, waardoor de bestreden beslissing nagelaten heeft te verduidelijken wat de precieze gevolgen zijn op vlak van verkeersveiligheid en -risico's. Alleszins kan niet worden betwist dat de immense constructies gelegen zijn aan de E40, en dus de aandacht van bestuurders omwille van hun inplanting en omvang zullen trekken. Evenmin kan worden betwist dat de regelgever bouwvrije stroken langsheen de autosnelwegen heeft voorzien waarin het verboden is o.m. plakbrieven aan te brengen (artikel 10 wet 12 juli 1956), dit opdat de aandacht van bestuurders niet zou worden afgeleid.

Het veilig verkeer op de omliggende openbare wegen is buitendien evenmin gegarandeerd doordat, zoals terecht opgemerkt tijdens het openbaar onderzoek, doch in de bestreden beslissing niet onderzocht door verwerende partij, de huidige wegenis die zal gebruikt worden als transportroute naar de site van de windturbines te smal is, zodat het wegdek zwaar transport niet aankan. Zowel ingevolge de constructie van het

vergunde als na oprichting van de windmolens is het veilig verkeer op openbare wegen derhalve niet gegarandeerd gelet op de omvang van het vergunde.

*Het vergunde heeft derhalve een negatieve impact op het veilig verkeer op de omliggende openbare wegen. Deze gevolgen hebben veelal een onomkeerbaar karakter dat ingevolge een vernietigingsarrest van Uw Raad niet kan worden hersteld. Men denke bijvoorbeeld aan het fysieke leed dat veroorzaakt kan worden door verkeersongevallen zoals kettingbotsingen.
...”*

De verwerende partij antwoordt hierop:

*“ ...
Verzoekende partij beroept zich op de bepalingen van art. 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet, welke de gemeente verplicht ertoe te zorgen voor veilig verkeer op openbare wegen.*

*...
Art. 135 van de Nieuwe Gemeentewet en de hiervoor voor de gemeente voortvloeiende verplichting is niet van toepassing op autosnelwegen. Verzoekende partij kan deze bepaling derhalve niet dienstig inroepen.*

Bovendien is de bewering van verzoekende partij dat de immense constructies langsheen de autosnelweg de aandacht van de weggebruikers zouden trekken waardoor een veilig verkeer onmogelijk wordt gemaakt, louter hypothetisch en op niets gesteund.

*Niet alleen wordt de inplanting juist voorzien langsheen de bestaande lijninfrastructuur (clusteringprincipe), bovendien staan er reeds verschillende windturbines langsheen de autosnelweg E40. Verzoekende partij toont op geen enkele wijze aan dat de aanwezigheid van de bestaande windturbines reeds zou hebben gezorgd voor bijkomende ongevallen en/of voor onveilig verkeer in het algemeen.
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter alleen sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht, waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt, en wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang brengt dat zij haar taken als overheid niet meer kan uitoefenen.

Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat natuurlijke personen of rechtspersonen moeten aantonen.

2.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij in gebreke blijft voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad moeten toelaten de ernst van de ingeroepen nadelen, meer bepaald de gezondheidsrisico's en de verminderde verkeersveiligheid, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Er is integendeel een gunstig advies van het Vlaams Energieagentschap, Interdepartementale Windwerkgroep, dat stelt dat een veiligheidsstudie aantoont dat zowel de directe als de indirecte risico's voor personen en de omgeving verwaarloosbaar zijn. De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

Evenmin brengt de verzoekende partij concrete gegevens bij in verband met mogelijke gezondheidsrisico's, behalve een verwijzing in haar eigen advies over de aanvraag naar het boek "Wind Turbine Syndrome – A report on a Natural Experiment".

Zelfs in verband met de vermeende risico's voor het veilig verkeer op de ten aanzien van de E40 omliggende openbare wegen, brengt de verzoekende partij geen studies bij en lijkt zij zich te laten leiden door een zuivere hypothese, hetgeen per definitie niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd wordt.

Bij gebrek aan bijkomende gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

De Raad oordeelt ook dat het ingeroepen nadeel evenmin moeilijk te herstellen is.

Dat de procedure voor de Raad geen schorsend effect heeft, kan in beginsel, en dus niet zonder meer, beschouwd worden als moeilijk te herstellen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,

                                 met bijstand van

Eddy CLYBOUW,   griffier

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddy CLYBOUW

Eddy STORMS